ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA nr. 638

din 21 iulie 2011

La data de 13.07.2011 a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii, sub nr. 18910/1154/2011, contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva Rezoluției Comisiei de disciplină pentru judecători nr. 2011, solicitându-se anularea acesteia și constatarea existenței elementelor abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit.h), teza a II-a din Legea nr. 303/2004, săvârșită de către doamna Elena Burlan, judecător în cadrul Secției a II-a penală a Tribunalului București.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

În motivarea plângerii, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că Inspecția judiciară și-a încălcat propria jurisprudență, deoarece „nerespectarea prevederilor legale privind soluționarea unui incident procedural" a constituit temeiul sesizării și pronunțării de către Secția pentru judecători a Hotărârii nr. 2J/31.01.2006.

De asemenea, s-a învederat că măsurile dispuse de doamna judecător Elena Burlan au fost motivate în fapt și drept prin raportare la argumente neclare, contradictorii și lapidare, dar Comisia de disciplină a reținut că există și argumente explicite, astfel încât nu sunt întrunite elementele unei abateri disciplinare. Se apreciază că această susținere este tot contrară propriei jurisprudențe a Inspecției judiciare întrucât, prin Hotărârea nr. 5J/7.04.2010, Secția pentru judecători a reținut „existența abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 pentru lipsă de rigurozitate în aplicarea dispozițiilor legale".

Față de motivele invocate, Secția pentru judecători a reținut următoarele:

Prin Rezoluția din dosarul nr. Comisiei de disciplină pentru judecători, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către doamnele judecător Burlan Elena și din cadrul Tribunalului București, Secția a II-a penală, a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru a dispune astfel, Comisia de disciplină a constatat că există o nerespectare a dispozițiilor procedurale atât în sarcina doamnei judecător Burlan Elena cât și a doamnei judecător fiind realizate elementele specifice laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit.h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, nefiind însă îndeplinită condiția relei-credințe, respectiv a gravei neglijențe, astfel că nu sunt realizate elementele constitutive ale abaterii disciplinare indicată mai sus.

În primul rând, Secția de judecători a CSM se consideră legal sesizată cu plângerea prealabilă formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În acest sens, dispozițiile art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317/2004 republicată, modificată și completată inclusiv prin dispozițiile Legii 36/2011, prevăd că rezoluția de

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

clasare poate fi atacată potrivit Legii contenciosului administrativ, nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, de persoana indicată la art. 45 indice 1 din Legea 317/2004, republicată.

Deşi în materie disciplinară Secţia pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii funcţionează ca instanţă de judecată se observă că legiuitorul a dorit în mod expres ca procedura atacării rezoluţiei de clasare să parcurgă etapele contenciosului administrativ.

De aici decurg câteva consecinţe în cauza de faţă, astfel:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, reprezentat prin Procurorul general, se încadrează în dispoziţiile art. 45 indice 1 din Legea nr. 317/2004, republicată, având în vedere că a sesizat Inspecţia judiciară şi, astfel, este îndeplinită şi condiţia prevăzută de art. 46 alin. 13 din aceeaşi lege.

Fără îndoială legiuitorul a văzut rezoluţia de clasare ca fiind un act administrativ şi nu un act de jurisdicţie, motiv pentru care a şi indicat că procedura de atacare a acesteia este cea ordinară, a contenciosului administrativ. Într-o asemenea aşezare din punct de vedere legal a procedurii, art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, prevede că plângerea prealabilă are un parcurs grațios şi anume fie se adresează „organului" administrativ care a emis-o, respectiv comisia de disciplină (dacă se poate accepta că este un organ administrativ în sensul dispoziţiilor Legii 554/2004), fie organului administrativ ierarhic superior.

Or, art. 61 alin. 1 din Legea nr. 317/2004, republicată, prevede că Inspecţia judiciară, cu toate structurile sale, funcţionează pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii; Regulamentul de organizare şi funcţionare al Consiliului, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005, cu modificările şi completările ulterioare, prevede, la art. 42 alin. 1 şi mai clară subordonarea administrativă, în sensul în care Inspecţia judiciară îşi îndeplineşte atribuţiile sub coordonarea şi controlul Plenului, din toate aceste elemente legislative rezultă fără putinţă de tăgadă că, prin secţiile sale, Consiliul Superior al Magistraturii, este „organul administrativ ierarhic superior", fiind îndeplinite astfel

Adresa: Bucureşti, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

[redacted]

criteriile prevăzute de art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317/2004, republicată, coroborat cu art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Secțiile Consiliului, în analizarea cererii de revocare, în tot sau în parte, a unei rezoluții de clasare, în cadrul procedurii plângerii prealabile, vor trebui, ca organ administrativ, să nu se pronunțe asupra „fondului" cauzei, ci doar să-l pipăie în așa măsură încât să nu se antepronunțe în niciun fel asupra cauzei, acestea fiind limitele în care, din coroborarea textelor constituționale și legale, secțiile trebuie să se pronunțe asupra plângerilor prealabile formulate împotriva rezoluțiilor de clasare. Această concluzie decurge din situația specială creată și anume că, în măsura admiterii plângerii prealabile și revocării rezoluției de clasare, Secțiile vor funcționa ca instanțe de judecată în materie disciplinară.

Nu în ultimul rând, în condițiile în care Secția a fost sesizată cu o plângere prealabilă și dispune admiterea plângerii, revocarea în tot sau în parte a rezoluției de clasare, este firesc, ca și consecință logică a revocării dispuse, să se reia procedura în fața comisiei de disciplină de la momentul indicat de Secție în hotărâre, în raport cu actele menținute prin aceeași hotărâre. Rezultă că, inclusiv termenele legale în care poate fi făcută cercetarea disciplinară, vor curge sau își vor continua cursul de la momentul la care se reia cercetarea disciplinară.

În al doilea rând, plângerea prealabilă formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, reprezentat prin Procurorul general, este limitată la un singur aspect și anume la greșita clasare a cauzei în ceea ce o privește pe doamna judecător Elena Burlan, pentru motivele relevate și doar în legătură cu soluția dată asupra cererii de recuzare, nu și cu privire la celelalte aspecte care au făcut obiectul sesizării din oficiu, pentru că aceste aspecte nu au făcut obiectul plângerii prealabile, fiind astfel considerate a fi soluționate prin clasare.

Așadar, cercetarea grațioasă va avea în vedere doar acea dispoziție și acele părți din considerentele rezoluției care o privesc pe doamna judecător Elena Burlan și soluția

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

dată în limitele indicate anterior, precum și motivele care au stat la baza acesteia în ceea ce o privește pe doamna judecător.

Inspecția judiciară, prin Comisia de disciplină, era datoare să cerceteze în ce măsură, ca urmare a admiterii cererii de recuzare la data de 22.03.2011, în cameră de consiliu, ar fi existat elemente din care să rezulte că doamna judecător Elena Burlan și-ar fi exercitat funcția fie cu rea – credință, fie din gravă neglijență, inclusiv din perspectiva nerespectării normelor de procedură.

Cu alte cuvinte, Comisia de disciplină trebuia să cerceteze cele trei elemente constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare: existența faptei, inclusiv din perspectiva unei presupuse nerespectări a unei norme procedurale, existența vinovăției, rea-credință sau gravă neglijență, respectiv raportul de cauzalitate dintre fapta comisă și existența vinovăției. Evident, ar fi trebuit cercetat și în ce măsură posibilul rezultat, în materialitatea imediată, a influențat un principiu esențial al procesului penal sau civil și anume principiul continuității, dar și al repartizării aleatorii a cauzelor, așa cum sunt ele prevăzute de art. 11 alin. 1 din Legea nr. 304/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Secția de judecători, în soluționarea prezentei plângeri prealabile, nu se poate substitui Comisiei de disciplină, însă poate sesiza, în această procedură grațioasă, posibilele lacune în cercetarea disciplinară ce ar putea fi îndreptate de către Comisie, aceasta din urmă având libertatea și facultatea să decidă fie promovarea unei acțiuni disciplinare, fie clasarea cauzei.

Din această perspectivă, Secția de judecători, ca și Comisia de disciplină, nu-și poate extinde competențele în aria jurisdicțională a soluționării cererii de recuzare, prin analiza temeiniciei și legalității argumentelor ce au condus la admiterea acesteia, deoarece în materie disciplinară, acestea nu se pot substitui controlului jurisdicțional.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

Însă, pentru a stabili existența faptei, este necesar ca organul disciplinar să cerceteze dacă, prin soluția dată ca urmare a raționamentelor făcute de judecător sau procuror, acesta a respectat normele de procedură sau, în cazul în care se constată nerespectarea lor, aceasta să se fi făcut fie cu gravă neglijență, fie cu rea-credință.

Dacă în ceea ce privește inadmisibilitatea cererii de recuzare, aprecierea Comisiei de disciplină este corectă, în sensul în care teza a II-a a art. 53 alin. 3 Cod procedură penală nu putea și nu trebuia invocată de completul de judecată ce a soluționat cererea de recuzare, respectiv de doamna judecător Elena Burlan, totuși, cu privire la celelalte aspecte, Comisia de disciplină nu s-a pronunțat în niciun fel. Atât cererea ca atare, de recuzare a judecătorului , cât și motivele invocate de inculpatul nu au mai fost invocate în fața completului de judecată (celelalte cereri de recuzare a aceluiași judecător, au fost invocate de inculpatul Stoian, la data de și de inculpatul , la data de 2011.

Astfel, potrivit art. 51 alin. 2 din Codul de procedură penală: *„recuzarea se formulează oral sau în scris, cu arătarea pentru fiecare persoană în parte a cazului de incompatibilitate invocat și a tuturor temeiurilor de fapt cunoscute la momentul recuzării. Cererea de recuzare poate privi numai pe acei judecători care compun completul de judecată"*. Totodată, cererea de recuzare poate fi făcută de parte de îndată ce aceasta a aflat despre existența cazului de incompatibilitate, conform aliniatului 1 al aceluiași art. 51. În fapt, judecătorul a anticipat primul caz de incompatibilitate, respectiv prima teză a art. 51 alin. 3 și anume pretinsa nerespectare a dispozițiilor art. 51 alin. 2 din Codul de procedură penală și nu cea de a doua teză cum greșit reține Comisia de disciplină.

Însă, nu rezultă în niciun fel din actele de la dosar cum partea ar fi trebuit să știe acest lucru încă de la momentul pronunțării asupra respingerii cererii de părăsire a teritoriului României pe o perioadă de timp, din moment ce partea a cunoscut motivarea scrisă a acestei respingeri până la termenul următor, 2011, dată la care a putut formula cererea de recuzare. Ca atare, din această perspectivă, Secția pentru judecători

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

reține că este discutabil dacă judecătorul recuzat sau cel care a soluționat cererea de recuzare putea să ia în considerare inadmisibilitatea, în raport cu prima teză a art. 51 alin. 3 din Codul de procedură penală.

În schimb, judecătorul care soluționează cererea de recuzare este dator să se refere strict la motivele acestei cereri și să nu extindă sfera motivelor din proprie inițiativă. Acest cadru legal strict al soluționării cererii de recuzare este dat tocmai de art. 51 alin. 2 din Codul de procedură penală, care nu numai că impune părții de a arăta motivele care, în opinia sa, conduc la recuzarea unei persoane, dar în același timp impune și completului de judecată ca soluționarea cererii de recuzare să se limiteze strict la aceste motive.

Inculpatul și-a motivat atât oral, în ședința din .2011, cât și în scris cererea de recuzare, susținând că judecătorul recuzat, doamna și-a format deja convingerea în legătură cu vinovăția inculpaților, înainte de a se administra probe în cadrul cercetării judecătorești și că judecătorul recuzat a respins cererea de încuviințare a părăsirii teritoriului României de către inculpat, condiționând admiterea acestei cereri de recunoaștere de către inculpat a vocii sale din interceptările audio.

Doamna judecător Elena Burlan a admis cererea de recuzare concluzionând că judecătorul recuzat a creat impresia părților că nu este imparțial. În acest sens, a reținut mai multe elemente ce au conturat această concluzie și anume că judecătorul recuzat a condiționat admiterea sau respingerea cererii inculpatului pentru încuviințarea părăsirii țării de furnizarea unor informații necesare administrării probatoriului, în condițiile în care inculpatul a afirmat în mod constant că își rezervă dreptul la tăcere, că judecătorul recuzat a administrat probatoriul cu o celeritate nejustificată, cu plimbarea dosarului între instanțe de grad diferit pentru diverse motive și cu menționarea necesității înaintării dosarului într-un termen rezonabil, de regulă de pe o zi pe alta, justificând respingerea cererii inculpatului și pe motivul soluționării cu celeritate a cauzei, aspecte ce au creat părții opinia că judecătorul și-a format părerea cu privire la vinovăția sa.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

Or, judecătorul care a soluționat cererea de recuzare nu a fost sesizat cu aceste motive de fapt iar Comisia de disciplină nu a cercetat și analizat dacă hotărârea prin care s-a soluționat cererea de recuzare se circumscrie strict la temeiurile de fapt invocate de parte și dacă nu cumva judecătorul a extins nejustificat aceste temeiuri, fără ca ele să fi fost indicate de parte, contrar dispozițiilor art. 51 alin. 2 Cod procedură penală.

Trebuie precizat că o astfel de analiză nu vizează nicidecum o juxtapunere a unor atribuții jurisdicționale, ci ele sunt circumscrise dispozițiilor art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, republicată, care prevăd că analiza exercitării funcției se face inclusiv din perspectiva posibilei nerespectări a normelor de procedură. Aceasta cu atât mai mult cu cât, prin urmările produse ca urmare a soluționării cererii de recuzare, de schimbare a completului inițial ce a fost investit cu soluționarea cauzei, se pune în discuție chiar atingerea principiului continuității și repartizării aleatorii a cauzei, principii prevăzute de art. 11 din Legea nr. 304/2004, republicată. Așadar, dacă fapta există, elementul gravei neglijențe poate fi abordat din această perspectivă.

Analizând motivele invocate de autorul plângerii prealabile și concluziile cuprinse în rezoluția de clasare, în raport cu toate elementele de fapt reținute, Secția va admite plângerea prealabilă formulată de Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la greșita clasare a cauzei în ceea ce o privește pe doamna judecător Elena Burlan și doar în raport cu aspectele relevate în sesizarea formulată de acesta la data de 06.04.2011, acestea fiind de altfel limitele în care va fi reluată procedura în fața Comisiei de disciplină.

Procedura urmează a fi reluată de către Comisia de disciplină de la data dispunerii cercetării disciplinare față de doamna judecător Elena Burlan, fiind menținută, în acest context, rezoluția din data de 011 din dosarul al Inspecției judiciare, aceasta urmând să efectueze, în continuarea cercetării disciplinare, toate actele pe care la consideră necesare pentru soluționarea cauzei.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

[redacted]

În temeiul dispozițiilor art. 40 lit.k) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE:

Art.1 - Admiterea plângerii prealabile formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, reprezentat prin Procurorul general și revocarea, în parte, a Rezoluției de clasare a Comisiei de disciplină pentru judecători din dosarul nr. 25.05.2011.

Art. 2 - Transmiterea lucrării Comisiei de disciplină pentru judecători în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii de către doamna Elena Burlan, judecător în cadrul Tribunalului București, a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3 - Menținerea actelor efectuate de Comisia de disciplină până la data dispunerii cercetării disciplinare față de doamna judecător Elena Burlan.

Art. 4 - Prezenta hotărâre se va comunica Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Comisiei de disciplină pentru judecători.

Dată în București, la data de 21 iulie 2011

Președinte,
Judecător Nicolae Horațius DUMBRAVĂ

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.1 41B, Sector 6,
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro